טרף בקלפי פרק רביעי יומא

מה.

מסורת הש"ס

ס) לעיל טו: יח: זבחים סב: [לקמן מח: סוטה טו:].
ב) עיין לעיל במתניתין דף מג: מה שכתבתי על הגליון.
ג) [ל"ל עולה]. ד) [ל"ל ויורד]. ה) [תוספ' פ"ב ה"י]. ו) [כתוב ליתא].
ז) [לעיל לב.]. ח) [לעיל מד:].
ט) [זבחים סה. מנחות כ.].
י) [יומא סח: סט. עב. סוטה כח. סנהדרין כח. נח: מנחות נח: פז:].

תורה אור השלם

1. וְלִקַּח מְלֹא הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְיָ וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: ויקרא טז יב
2. וְשָׁחַטְתָּ מִמֶּנָּה הַדֶּרֶךְ וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: שמות ל לו
3. צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָהּ עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ: ויקרא ו ב
4. וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלְבֵי הַשְּׁלָמִים: ויקרא ו ה
5. וְתָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל הָאֵשׁ: ויקרא א ז

גליון הש"ם

גמ' זהב שחוט. מ"ש י מ: שם זהב פגור. מ"ש י כח: שם זהב פרדים. לה"ב ג ו:

הגהות הב"ח

(ל) רש"י ד"ה מפוס כנתנו של כהן גדול להלאות חציטתו:

תוס' ישנים

נתפזרו לי קב נחלים מכנגן לאמה. הקשה רבינו נסים גאון ז"ל מכנגן לאמה ומפסיק קדש והלא קדשו בכלי שרת ומנן (מנחות פ"ט מ"ח) הפיר ר"ש על קטרת ולנוה ונחלים מנגע טומל מקום מקלמן שפכל אם טלון ר"ל שאין כלי שרת מקדשין שלא מדעת כן מירן רבינו יעקב אבל קשה לר"ל אלמנן דהא פלוגתא לתמולמי ס"ל כפוסה כפ' לולב ומרבה (דף ב.) לי כלי שרת מקדשין שלא מדעת לי לא וכפ"ק דמנחות (דף ז.) יש שאומר על בריתות אלא אומרת כלי שרת מקדשין חלא אומרת אין מקדשין ר' אבל פלוגתא דתנאי מיהא לא אמכנן בהדיא והמשנה צריך לתרץ אליבא דכולהו מיהו יש אמתלוקת בבריתות הוא בכך אין נחוש ועוד יש לתרץ דמיירי הכא שמתחה של כסף אינה כלי שרת כי אם הטיה שהיה מעבר לאוכה אבל קשה לרבי אלמנן דבפרק בתרא דתענית מוקי לה לר"ש בנחלים של

יום"כ שנה היה מוחה ומקנים ס) ומיהו לא מכנגן לאמה ובכי אינה בירושלמי דתענית נחלים מלי ל"ר אבין תפסר בנחלים של יום שבפורים שנתה שבות אחת מוחה הוא מכנים אבל כל יום לא כתמן תתן נתפסר בקב נחלים היה מכנגן לאמה ואינתמר נמי מפני שנוקקה לבנין פירוש מחתה זו אי זהב שהיא כלין מגרפתן אבל מחתה של (כסף) אינה כלין לא מגרפתן ובכי אומר לפרש הירושלמי נחלים מלי לאמה פוסל את הגוף כיון שאין צריכין לבלי דהא מתאזר מהם לתרן ל"ר ע"ש שאין קדושין ומוקי לה כרש"ש בנחלים של

תוקד בו לא תכבה. פי' קאי אארעא ועביד במפוחא. בגון שעומד אדם בקרקע העזרה ונפנה במפוח ארוך של נחושת וכיוצא בו במערכה שעל גבי המזבח ומשלהבה. ור' מאיר דאית ליה מערכה רביעית לאברים ופדרים שלא נתאכלו מבערב, דרש ר' דואש מדהתה ליה למכתב אש וכתיב ר'. ורבנן ר' לא דרשי אלא אברין ופדרין שלא נתאכלו מבערב

ס) ל"ל ומסס. ב) עיין בתוס' מגיגה כב: ד"ה שאם נגע בו' כי שם הדברים מבוארים. ש"י. ג) ע"כ שייך לדף מד.

שדומה לפו *זהב שחוט שנטוה כחוט *זהב סגור בשעה שנפתח כל החנויות נסגרות *זהב פרוים שדומה לדם הפרים רב אשי אמר חמשה הן וכל חד וחד אית ביה זהב וזהב טוב תניא נמי הכי בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום והיינו זהב פרוים שדומה לדם הפרים: בכל יום מקריב פרס שחרית וכו' בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה: תנו רבנן [1]דקה מה ת"ל והלא כבר נאמר [2]ושחקת ממנה הדק אלא להביא דקה מן הדקה: בכל יום כהנים עולין במזרחו של כבש: דאמר מר [3] *כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח: והיום[4] [4](עולין) באמצע [5](ויורדין) באמצע: מאי טעמא [2]משום כבודו דכהן גדול: בכל יום כהן [גדול] מקדש ידיו ורגליו מן הכיור וכו': מאי טעמא [2]משום כבודו של כהן גדול: בכל יום היו שם ארבע מערכות: תנו רבנן [6]בכל יום היו שתים מערכות והיום שלש אחת מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת שמוסיפין בו ביום דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר [7]בכל יום שלש והיום ארבע אחת של מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת של קיום האש ואחת שמוסיפין בו ביום רבי [8](מאיר) אומר בכל יום ארבע והיום חמש אחת של מערכה גדולה ואחת של מערכה שניה של קטורת [9]ואחת של קיום האש ואחת לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב ואחת שמוסיפין בו ביום דכולי עלמא מיהת תרתי אית להו מגלן [10]אמר קרא [3]היא [11]העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת ורבי יוסי קיום האש מנא ליה נפקא ליה מוהאש על המזבח תוקד בו ור' יהודה ההוא להצתת אליתא הוא דאתא דתניא היה רבי יהודה אומר [12]מניין להצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח תלמוד לומר [13]והאש על המזבח תוקד בו אמר רבי יוסי מניין שעושה מערכה לקיום האש תלמוד לומר והאש על המזבח תוקד בו ורבי יוסי הצתת אליתא מנא ליה נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לרבי שמעון דתניא [5]ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח [14]לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת דברי ר' יהודה אמר לו רבי שמעון וכי תעלה על דעתך [15]שזר קרב לגבי מזבח אלא לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח ורבי יהודה אי מהתם הוה אמינא קאי אארעא ועביד במפוחא קמ"ל ורבי מאיר איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מנא ליה נפקא ליה מואש ורבנן [16]וא"ו לא דרשי ורבנן איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מאי עביד להו [17]מהדר להו למערכה גדולה דתניא מניין לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב שסודרן

שדומה לפו *זהב שחוט שנטוה כחוט *זהב סגור בשעה שנפתח כל החנויות נסגרות *זהב פרוים שדומה לדם הפרים רב אשי אמר חמשה הן וכל חד וחד אית ביה זהב וזהב טוב תניא נמי הכי בכל יום היה זהבה ירוק והיום אדום והיינו זהב פרוים שדומה לדם הפרים: בכל יום מקריב פרס שחרית וכו' בכל יום היתה דקה והיום דקה מן הדקה: תנו רבנן [1]דקה מה ת"ל והלא כבר נאמר [2]ושחקת ממנה הדק אלא להביא דקה מן הדקה: בכל יום כהנים עולין במזרחו של כבש: דאמר מר [3] *כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין למזרח: והיום[4] [4](עולין) באמצע [5](ויורדין) באמצע: מאי טעמא [2]משום כבודו דכהן גדול: בכל יום כהן [גדול] מקדש ידיו ורגליו מן הכיור וכו': מאי טעמא [2]משום כבודו של כהן גדול: בכל יום היו שם ארבע מערכות: תנו רבנן [6]בכל יום היו שתים מערכות והיום שלש אחת מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת שמוסיפין בו ביום דברי רבי יהודה רבי יוסי אומר [7]בכל יום שלש והיום ארבע אחת של מערכה גדולה ואחת מערכה שניה של קטורת ואחת של קיום האש ואחת שמוסיפין בו ביום רבי [8](מאיר) אומר בכל יום ארבע והיום חמש אחת של מערכה גדולה ואחת של מערכה שניה של קטורת [9]ואחת של קיום האש ואחת לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב ואחת שמוסיפין בו ביום דכולי עלמא מיהת תרתי אית להו מגלן [10]אמר קרא [3]היא [11]העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת ורבי יוסי קיום האש מנא ליה נפקא ליה מוהאש על המזבח תוקד בו ור' יהודה ההוא להצתת אליתא הוא דאתא דתניא היה רבי יהודה אומר [12]מניין להצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח תלמוד לומר [13]והאש על המזבח תוקד בו אמר רבי יוסי מניין שעושה מערכה לקיום האש תלמוד לומר והאש על המזבח תוקד בו ורבי יוסי הצתת אליתא מנא ליה נפקא ליה מהיכא דנפקא ליה לרבי שמעון דתניא [5]ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח [14]לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת דברי ר' יהודה אמר לו רבי שמעון וכי תעלה על דעתך [15]שזר קרב לגבי מזבח אלא לימד על הצתת אליתא שלא תהא אלא בראשו של מזבח ורבי יהודה אי מהתם הוה אמינא קאי אארעא ועביד במפוחא קמ"ל ורבי מאיר איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מנא ליה נפקא ליה מואש ורבנן [16]וא"ו לא דרשי ורבנן איברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב מאי עביד להו [17]מהדר להו למערכה גדולה דתניא מניין לאיברים ופדרים שלא נתעכלו מבערב

---

[1] [מ"י פ"י מהלכות תפלה הלכה יג טוש"ע א"ח סימן קכח סעיף ח]:
לח ב ג מ"י פ"ב מהל' עבודת יום"כ הל' ה:
לט ד מ"י פ"ב מהלכות תמידין הלכה ד ופ"ב מהל' עבודת יום"כ הלכה ה:
מ ה מ"י פ"ב מהלכות תמידין הלכה ה:
מא ו מ"י שם:
מב ז שם הלכה ט:
מג ח שם הלכה ה:

מוסף רש"י

כל החנויות. שמוכרים שם הזהב (מנחות כא.). מוקדה. לשון מדורת עצים וכן מוקד (לעיל לג.). זו מערכה שניה של קטורת. וילמדך שתהא על מזבח המלון ומשם יכניסו נחלים על הפרימי (שם). להצתת אליתא. הלתת קיומים דקים אם תוקדן נחתת מן המערכות, כגון שקרבה מערכה לגלות שנשרפה כל המדורה (לעיל כד:). ובכלי שרת. שיהא נוגע בגדי כהונה מלרבעה אם כהן הדיוט הוא, אפ כהן גדול הוא שמוה, שהרי נאמר כהן הכהנים וכל מקום שנאמר בני אהרן הכהנים בכהונה משמע, בבגדי כהונתם (שם).

רבינו חננאל

רב אשי אמר חמשה הן ובכל אחד יש בו זהב וזהב טוב. בכל יום היה מקריב פרס כו'. פרס הוא חצי מנה. כי בכל יום היה מקטיר במזבח הקטרת מנה. חציו בשחרית וחציו בין הערבים. דגרסינן בכריתות פרק א' ת"ר קטרת היתה נעשית שס"ח מנה. שס"ה מנה כנגד ימות החמה מנה בכל יום, שלשת מנין שמהן כהן גדול מכניס מלא חפנים ביום הכפורים, והשאר ניתנין לאומנין בשכרן. ת"ר קטרת היו מחזיריו אותה למכתשה פעמים בשנה, בימות החמה בוודה כדי שלא תתעפש. בימות הגשמים צובה כדי שלא תפוג ריחה. בכל יום היו שם ד' מערכות והיום ה' דברי ר' מאיר כו'. תנו רבנן בכל יום היו שם (ה') [ד'] מערכות והיום ה'. מערכה גדולה ומערכה של קטרת ומערכה של קיום האש ומערכה לאברים ופדרין שלא נתעכלו מבערב ומערכה שמוסיפין בו ביום. כולי עלמא ר' יהודה ור' יוסי ור' מאיר כולהו שרין בשתי מערכות, שנאמר העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדולה. ואש המזבח תוקד בו, זו מערכה שניה של קטרת. ור' יוסי ור' מאיר דאית ליה מערכה שלישית לקיום האש, מפיק לה מדכתיב והאש על המזבח תוקד בו, ור' יהודה דלית ליה מערכה בפני עצמה לקיום האש, מפיק להאי קרא להצתת האליתה והיא הלהבה עצי המערכה שלא תהיה אלא בראשו של מזבח, שנאמר והאש על המזבח

עין משפט נר מצוה

א [מ"י פ"י מהלכות תפלה הלכה יג טוש"ע א"ח סימן קכח סעיף ח]:
לח ב ג מ"י פ"ב מהל' עבודת יום"כ הל' ה:
לט ד מ"י פ"ב מהלכות תמידין הלכה ד ופ"ב מהל' עבודת יום"כ הלכה ה:
מ ה מ"י פ"ב מהלכות תמידין הלכה ה:
מא ו מ"י שם:
מב ז שם הלכה ט:
מג ח שם הלכה ה:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com